

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 19 март 2019 г.
(OR. en)

2017/0354 (COD)
LEX 1882

PE-CONS 70/1/18
REV 1

COMPET 843
ECO 112
MI 930
ENT 232
CONSOM 347
GAF 60
AGRI 610
CODEC 2205

**РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ОТНОСНО ВЗАИМНОТО ПРИЗНАВАНЕ НА СТОКИ,
ЗАКОННО ПРЕДЛАГАНИ НА ПАЗАРА В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА
И ЗА ОТМЯНА НА РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 764/2008**

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 19 март 2019 година

**относно взаимното признаване на стоки, законно предлагани на пазара
в друга държава членка и за отмяна на Регламент (ЕО) № 764/2008**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура²,

¹ ОВ С 283, 10.8.2018 г., стр. 19.

² Позиция на Европейския парламент от 14 февруари 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 5 март 2019 г.

като имат предвид, че:

- (1) Вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки е осигурено в съответствие с Договорите. Между държавите членки са забранени количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект. Тази забрана се отнася до всяка национална мярка, която може да възпрепятства, пряко или косвено, действително или потенциално, вътрешносъюзната търговия със стоки. В рамките на вътрешния пазар свободното движение на стоки се гарантира чрез хармонизиране на правилата на равнището на Съюза, с които се определят общи изисквания за предлагането на пазара на определени стоки или — за стоките или за аспектите на стоките, които не са обхванати изчерпателно от правила на Съюза за хармонизация — чрез прилагането на принципа за взаимно признаване, определен от Съда на Европейския съюз.
- (2) Добре действащият принцип за взаимно признаване е много важно допълнение към хармонизирането на правилата на равнището на Съюза, особено като се има предвид, че много от стоките притежават както хармонизирани, така и нехармонизирани аспекти.

- (3) Пред свободното движение на стоки между държавите членки могат да бъдат поставени незаконосъобразни пречки, ако в отсъствието на правила на Съюза за хармонизация, обхващащи стоките или някои аспекти на стоките, компетентен орган на държава членка прилага национални правила към стоки, законно предлагани на пазара на друга държава членка, като изисква стоките да отговарят на определени технически изисквания, като изисквания относно означението, формата, размерите, теглото, състава, представянето, етикетирването или опаковката. Прилагането на такива правила за стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, може да бъде в противоречие с членове 34 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), дори ако те се прилагат за всички стоки без разграничение.
- (4) Принципът за взаимно признаване произтича от съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Съгласно този принцип държавите членки не могат да забраняват продажбата на своя територия на стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, дори когато тези стоки са били произведени в съответствие с различни технически правила, включително стоки, които не са получени чрез производствен процес. Принципът за взаимно признаване обаче не е абсолютен. Държавите членки могат да ограничат предлагането на пазара на стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, когато такива ограничения са оправдани въз основа на съображенията, посочени в член 36 от ДФЕС, или въз основа на други императивни съображения от обществен интерес, признати от съдебната практика на Съда на Европейския съюз по отношение на свободното движение на стоки и когато тези ограничения са пропорционални на преследваната цел. Настоящият регламент налага задължението да се дава ясна обосновка за всяко ограничаване или отказ за достъп до пазара.

- (5) Понятието за императивни съображения от обществен интерес е понятие в развитие, разработено от Съда на Европейския съюз в практиката му във връзка с членове 34 и 36 от ДФЕС. Когато съществуват обосновани различия между отделните държави членки, тези императивни съображения могат да оправдаят прилагането на национални технически правила от страна на компетентните органи. Необходимо е обаче административните решения винаги да бъдат надлежно обосновани, законосъобразни, подходящи и съобразени с принципа на пропорционалност, а компетентните органи трябва да вземат възможно най-малко ограничителното решение. С цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар на стоки националните технически правила следва да са целесъобразни и да не създават несъразмерни нетарифни бариери. Освен това административните решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара на стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, не трябва да бъдат обосновани единствено с факта, че стоките, които се оценяват, изпълняват легитимната обществена цел, преследвана от държавата членка, по начин, различен от начина, по който стоките във въпросната държава членка изпълняват съответната цел. С цел да подпомогне държавите членки, Комисията следва да предостави незадължителни насоки относно съдебната практика на Съда на Европейския съюз, свързана с понятието за императивни съображения от обществен интерес и начините за прилагане на принципа за взаимно признаване. Компетентните органи следва да имат възможност да допринасят за тези насоки и да дават обратна информация.

- (6) В заключенията си относно политиката за единния пазар от декември 2013 г., Съветът по конкурентоспособност отбеляза, че с цел подобряване на рамковите условия за бизнеса и потребителите в единния пазар следва да бъдат използвани всички подходящи инструменти, включително взаимното признаване. Съветът прикани Комисията да докладва за случаи на все още неадекватно или проблемно действие на принципа за взаимно признаване. В своите заключения относно политиката за единния пазар от февруари 2015 г. Съветът по конкурентоспособност призова Комисията да предприеме мерки, за да гарантира ефективното действие на принципа за взаимно признаване и да излезе с предложения в тази насока.

(7) Регламент (ЕО) № 764/2008 на Европейския парламент и на Съвета¹ беше приет с цел да се улесни прилагането на принципа за взаимно признаване чрез въвеждане на процедури, които намаляват в максимална степен възможността да бъдат създадени незаконосъобразни пречки пред свободното движение на стоки, които вече са законно предлагани на пазара в друга държава членка. Въпреки приемането на посочения регламент все още има редица проблеми във връзка с прилагането на принципа за взаимно признаване. Оценката, проведена в периода между 2014 и 2016 г., показва, че принципът за взаимно признаване не функционира според очакванията, а Регламент (ЕО) № 764/2008 е улеснил в много ограничена степен прилагането му. Инструментите и процедурните гаранции, въведени с посочения регламент, не постигнаха целта да подобрят прилагането на принципа за взаимно признаване. Така например мрежата на звената за контакт относно продуктите, която беше създадена с цел да предоставя информация на икономическите оператори за приложимите национални правила и прилагането на принципа за взаимно признаване, е почти непозната и малко се използва от икономическите оператори. В рамките на тази мрежа няма и достатъчна степен на сътрудничество между националните органи. Рядко се спазва изискването за нотифициране на административните решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара. В резултат на това все още има пречки пред свободното движение на стоки в рамките на вътрешния пазар.

¹ Регламент (ЕО) № 764/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара в други държави членки, и за отмяна на Решение № 3052/95/ЕО (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 21).

- (8) Регламент (ЕО) № 764/2008 има някои недостатъци и поради това следва да бъде преразгледан и подобрен. За да има по-голяма яснота, Регламент (ЕО) № 764/2008 следва да се замени с настоящия регламент. Необходимо е с настоящия регламент да се въведат ясни процедури, които да осигуряват свободното движение на стоките, законно предлагани на пазара в друга държава членка, и да се гарантира, че свободното движение може да бъде ограничавано само когато държавите членки имат легитимни съображения от обществен интерес за това и когато ограничението е обосновано и пропорционално. Настоящият регламент следва също да гарантира спазването на съществуващите права и задължения, произтичащи от принципа за взаимно признаване, както от страна на икономическите оператори, така и на националните органи.
- (9) Настоящият регламент следва да не засяга по-нататъшното хармонизиране на условията за предлагане на стоки на пазара с оглед на подобряване на функционирането на вътрешния пазар, когато това е целесъобразно.
- (10) Възможно е също пречките пред търговията да произтичат от други видове мерки, които попадат в приложното поле на членове 34 и 36 от ДФЕС. Тези мерки могат да включват например технически спецификации, изготвени за процедури по възлагане на обществени поръчки, или изисквания за използване на официални езици в държавите членки. Тези мерки обаче следва да не представляват национални технически правила по смисъла на настоящия регламент и следва да не попадат в неговото приложно поле.

- (11) Понякога националните технически правила се привеждат в действие в държава членка чрез процедура за предварително разрешение, съгласно която, преди стоките да могат да бъдат предлагани на пазара на държавата членка, трябва да бъде получено официалното одобрение на компетентен орган. Съществуването на процедура за предварително разрешение само по себе си ограничава свободното движение на стоки. Поради това, за да бъде оправдана от гледна точка на основния принцип за свободно движение на стоки в рамките на вътрешния пазар, подобна процедура трябва да преследва цел от обществен интерес, призната като такава от правото на Съюза, и да бъде пропорционална и недискриминационна.
- Съответствието на такава процедура с правото на Съюза трябва да се оценява в светлината на съображенията, изложени в съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Поради това административните решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара единствено на основание, че стоките нямат валидно предварително разрешение, следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. При подадено заявление за задължително предварително разрешение за стоки обаче всяко административно решение, с което заявлението се отхвърля на основание на национално техническо правило, приложимо в посочената държава членка, следва да бъде взето единствено в съответствие с настоящия регламент, така че заявителят да може да се възползва от процедурната защита, предвидена в настоящия регламент. Същото важи за доброволните предварителни разрешения за стоки, когато има такива.

- (12) Важно е да се изясни, че типовете стоки, обхванати от настоящия регламент, включват и селскостопански продукти. Понятието „селскостопански продукти“ включва и продукти от рибарството, както е предвидено в член 38, параграф 1 от ДФЕС. С цел да улесни определянето на типовете стоки, които са предмет на настоящия регламент, Комисията следва да прецени доколко е осъществимо и полезно да доразвива примерен списък на продуктите за взаимно признаване.
- (13) Важно е също така да се изясни, че понятието „производител“ включва не само производители на стоки, но и лица, произвеждащи стоки, които не са получени в резултат на производствен процес, включително селскостопански продукти, както и лица, които се представят за производители на стоки.
- (14) Актовете на националните или арбитражните съдилища, с които се преценява законосъобразността на случаите, в които вследствие прилагането на национално техническо правило продукти, законно предлагани на пазара в една държава членка, не получават достъп до пазара в друга държава членка, и актовете на националните и арбитражните съдилища, с които се налагат санкции, следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент.
- (15) За да се ползват от принципа за взаимно признаване, стоките трябва да бъдат законно предлагани на пазара в друга държава членка. Следва да се изясни, че за да се считат за законно предлагани на пазара в друга държава членка, стоките трябва да съответстват на съответните правила, приложими в тази държава членка, и да се предоставят на крайни ползватели в нея.

- (16) За да се повиши осведомеността на националните органи и на икономическите оператори относно принципа за взаимно признаване, държавите членки следва да обмислят възможността за въвеждане на ясни и недвусмислени „клаузи за единния пазар“ в националните си технически правила с цел да улеснят прилагането на този принцип.
- (17) Доказателствата, които се изискват, за да се докаже, че стоките са законно предлагани на пазара в друга държава членка, се различават значително в отделните държави членки. Това води до ненужна тежест, забавяне и до допълнителни разходи за икономическите оператори, и не дава възможност на националните органи да получат навреме необходимата информация за оценяването на стоките. Това може да попречи на прилагането на принципа за взаимно признаване. Поради това е от съществено значение икономическите оператори да могат по-лесно да удостоверяват, че техните стоки са законно предлагани на пазара в друга държава членка. Икономическите оператори следва да използват лична декларация, която предоставя на компетентните органи цялата необходима информация за стоките и за тяхното съответствие с приложимите правила в другата държава членка. Използването на доброволни декларации не следва да е пречка националните органи да вземат административни решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара, при условие че тези решения са пропорционални и обосновани, зачитат принципа за взаимно признаване и са в съответствие с настоящия регламент.

- (18) Следва да е възможно всеки производител, вносител или дистрибутор да изготвя декларация за законно предлагане на стоките на пазара за целите на взаимното признаване („декларация за взаимно признаване“). Най-целесъобразно е производителят да предостави информацията в декларацията за взаимно признаване, тъй като познава най-добре стоките и разполага с доказателствата, необходими за проверка на съдържащата се в декларацията за взаимно признаване информация. Производителят следва да може да възлага на свой упълномощен представител изготвянето на такива декларации от свое име и на своя отговорност. Същевременно, когато икономическият оператор е в състояние в декларацията да предостави само информация за законосъобразността на предлагането на стоките на пазара, следва да е възможно друг икономически оператор да предостави информацията, че стоките се предоставят на крайни ползватели в съответната държава членка, при условие че този икономически оператор поеме отговорността за информацията, която е предоставил в декларацията за взаимно признаване, и може да представи доказателствата, необходими за проверка на тази информация.
- (19) Декларацията за взаимно признаване следва винаги да съдържа точна и пълна информация за стоките. Поради това декларацията следва да се поддържа актуална, за да се отразяват настъпилите промени, например в приложимите национални технически правила.

- (20) За да се гарантира, че информацията, представена в декларацията за взаимно признаване, е всеобхватна, следва да бъде предвидена хармонизирана структура за тези декларации, която да се използва от икономическите оператори, които желаят да изготвят такива декларации.
- (21) Важно е да се гарантира, че декларацията за взаимно признаване се попълва с вярна и точна информация. Поради това е необходимо да се предвиди икономическите оператори да носят отговорност за информацията, предоставена от тях в декларацията за взаимно признаване.
- (22) С цел повишаване на ефективността и конкурентоспособността на предприятията, извършващи дейност със стоки, които не са обхванати от законодателство на Съюза за хармонизация, следва да бъде възможно, за улесняване на представянето на декларацията за взаимно признаване, да се използват предимствата на новите информационни технологии. Поради това икономическите оператори следва да могат да предоставят публичен достъп до своите декларации за взаимно признаване онлайн, при условие че декларацията за взаимно признаване е лесно достъпна и в надежден формат.
- (23) Комисията следва да осигури наличието на образец на декларацията за взаимно признаване и на насоките за попълването ѝ на единната цифрова платформа на всички официални езици на Съюза.

- (24) Настоящият регламент следва да се прилага и за стоките, при които само някои аспекти са обхванати от законодателството на Съюза за хармонизация. Когато, съгласно законодателството на Съюза за хармонизация, от икономическия оператор се изисква да изготви ЕС декларация за съответствие, за да удостовери съответствието с посоченото законодателство, този икономически оператор следва да може да приложи декларацията за взаимно признаване, предвидена в настоящия регламент, към ЕС декларацията за съответствие.
- (25) Когато икономически оператор реши да не използва декларацията за взаимно признаване, компетентните органи на държавата членка по местоназначение следва да отправят ясно определени искания за специфична информация, която считат за необходима за оценяването на стоките по отношение на принципа на пропорционалност.
- (26) Икономическите оператори следва да разполагат с необходимото време, в рамките на което да предоставят документите или друга информация, поискана от компетентния орган на държавата членка по местоназначение, или да представят аргументи или коментари във връзка с оценката на въпросните стоки.

(27) В Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета¹ от държавите членки се изисква да съобщават на Комисията и на другите държави членки всички проекти на национални технически регламенти по отношение на всички продукти, включително всички селскостопански или рибни продукти, и да посочват мотивите, които налагат приемането на тези регламенти. Необходимо е обаче да се гарантира, че след приемането на такива национални технически регламенти принципът за взаимно признаване се прилага правилно в отделните случаи спрямо конкретни стоки. Настоящият регламент следва да установи процедури за прилагането на принципа за взаимно признаване в отделни случаи, например като изисква от държавите членки да посочват националните технически правила, на основание на които е прието административното решение, и легитимните съображения от обществен интерес, обосноваващи прилагането на това национално техническо правило по отношение на стока, законно предлагана на пазара в друга държава членка. Пропорционалността на националното техническо правило е основанието, позволяващо да се докаже пропорционалността на административното решение, което се основава на това правило. Средствата за доказване на пропорционалността на административното решение обаче следва да се определят за всеки отделен случай.

¹ Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).

- (28) Тъй като административните решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара на стоки, които вече са законно предлагани на пазара в друга държава членка, следва да бъдат изключение от основния принцип за свободно движение на стоки, е необходимо да се гарантира, че тези решения са съобразени със съществуващите задължения, произтичащи от принципа за взаимно признаване. Поради това е целесъобразно да се установи ясна процедура, чрез която да се определя дали стоките са законно предлагани на пазара в тази друга държава членка, и ако това е така, дали легитимните обществени интереси, обхванати от приложимото национално техническо правило на държавата членка по местоназначение са адекватно защитени в съответствие с член 36 от ДФЕС и съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Тази процедура следва да гарантира, че всички приети административни решения са пропорционални, зачитат принципа за взаимно признаване и са в съответствие с настоящия регламент.
- (29) Когато един компетентен орган оценява стоки, преди да вземе решение да ограничи или откаже достъп до пазара, този орган следва да не може да взема решения за спиране на достъпа до пазара, освен в случаите, когато е необходима бърза намеса с цел да се предотврати неблагоприятното въздействие върху безопасността или здравето на хората или върху околната среда или с цел да се предотврати предоставянето на стоки, когато то е по принцип забранено на основания, свързани с обществения морал или обществената сигурност, включително с цел предотвратяване на престъпления.

(30) С Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета¹ беше създадена система за акредитация, която гарантира взаимното приемане на равнището на компетентност на органите за оценяване на съответствието. Поради това компетентните органи на държавите членки следва да не отказват да приемат протоколи от изпитвания и сертификати, издадени от акредитиран орган за оценяване на съответствието, на основания, свързани с компетентността на този орган. Освен това с цел да се избегне, доколкото е възможно, дублирането на изпитвания и процедури, вече извършени в друга държава членка, държавите членки не следва да отказват да приемат протоколи от изпитвания и сертификати, издадени от други органи за оценяване на съответствието съобразно правото на Съюза. Компетентните органи следва да отчитат надлежно съдържанието на представените протоколи от изпитвания или сертификати.

¹ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

- (31) В Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ е посочено, че на пазара могат да се пускат само безопасни продукти, и са определени задълженията на производителите и дистрибуторите по отношение на безопасността на продуктите. Директивата дава на компетентните органи право да налагат незабавни забрани на опасните продукти или временни забрани на продуктите, които могат да бъдат опасни, за периода, необходим за извършването на различни оценки на безопасността, проверки и контрол. В посочената директива е описана също така процедурата, съгласно която компетентните органи предприемат необходимите мерки, като посочените в член 8, параграф 1, букви б)–е) от същата директива, ако продуктите представляват риск, като е предвидено и задължение за държавите членки да нотифицират тези мерки на Комисията и останалите държави членки. Поради това компетентните органи следва да могат да продължат да прилагат посочената директива, и по-специално член 8, параграф 1, букви б)–е) и член 8, параграф 3 от нея.
- (32) С Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета² беше създадена, *inter alia*, система за бързо уведомяване за пряк или косвен риск за здравето на човека, произтичащ от храни или фуражи. Съгласно регламента държавите членки нотифицират незабавно на Комисията чрез системата за бързо предупреждение всички мерки за ограничаване на пускането на пазара на храни или фуражи, или за изтегляне или изземване от пазара на храни или фуражи, които те предприемат с цел защита на здравето на човека, и които изискват бързи действия. Компетентните органи следва да могат да продължат да прилагат посочения регламент, и по-специално член 50, параграф 3 и член 54 от него.

¹ Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите (ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4).

² Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

- (33) С Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета¹ е установена хармонизирана рамка на Съюза относно организацията на официалния контрол и относно организацията на официалните дейности, различни от официален контрол, по цялата агро-хранителна верига, като се вземат предвид правилата относно официалния контрол, определени в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета² и в съответното секторно законодателство на Съюза. В Регламент (ЕС) 2017/625 е определена конкретна процедура, с която се гарантира, че икономическите оператори коригират несъответствието с изискванията на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата за здравето на животните или хуманното отношение към животните. Компетентните органи следва да могат да продължат да прилагат Регламент (ЕС) 2017/625, и по-специално член 138 от него.

¹ Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

² Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

- (34) С Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹ е установена хармонизирана рамка на Съюза за извършване на проверките по отношение на задълженията, предвидени в Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета² съгласно критериите, предвидени в Регламент (ЕО) № 882/2004, и се предвижда задължението на държавите членки да гарантират, че всеки оператор, който спазва тези задължения, има право да бъде включен в система за проверки. Компетентните органи следва да могат да продължат да прилагат Регламент (ЕС) № 1306/2013, и по-специално член 90 от него.
- (35) Във всяко административно решение, прието от компетентен орган на държава членка съгласно настоящия регламент, следва да бъдат посочени наличните средства за правна защита на икономическия оператор, така че той да може, в съответствие с националното право, да обжалва решението или да предяви иск пред компетентния национален съд или арбитражен съд. В административното решение следва също да се посочва, че икономическите оператори имат възможност да използват Мрежата за решаване на проблеми в рамките на вътрешния пазар (SOLVIT) и процедурата за разрешаване на проблеми, предвидена в настоящия регламент.

¹ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347 20.12.2013 г., стр. 549).

² Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671).

- (36) За да се гарантира правилното и последователно прилагане на принципа за взаимно признаване, от съществено значение са ефективните решения за икономическите оператори, които търсят благоприятни за бизнеса алтернативи при оспорването на административни решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара. За да се гарантира наличието на такива решения и да се избегнат съдебните разноски, особено от страна на малките и средни предприятия (МСП), икономическите оператори следва да имат достъп до извънсъдебна процедура за разрешаване на спорове.
- (37) SOLVIT е услуга, предоставяна от националната администрация във всяка държава членка, чиято цел е намирането на решения за гражданите и предприятията в случаи на нарушаване на техните права от страна на публични органи в друга държава членка. Принципите, на които се подчинява дейността на SOLVIT, са определени в Препоръка 2013/461/ЕС на Комисията¹, съгласно която всяка държава членка следва да определи център на SOLVIT, който разполага с необходимите човешки и финансови ресурси, за да участва в SOLVIT. Комисията следва да повиши осведомеността за съществуването и ползите от SOLVIT, особено сред предприятията.
- (38) SOLVIT е ефективен извънсъдебен механизъм за разрешаване на проблеми, който се предоставя безплатно. SOLVIT работи в кратки срокове и предоставя практически решения на гражданите и предприятията в случаи на трудности при признаването на правата им в Съюза от страна на публични органи. Когато икономическият оператор, съответният център на SOLVIT и участващите държави членки постигнат съгласие относно подходящото разрешаване на проблема, следва да не бъдат необходими други действия.

¹ Препоръка 2013/461/ЕС на Комисията от 17 септември 2013 г. относно принципите, приложими за SOLVIT (ОВ L 249, 19.9.2013 г., стр. 10).

- (39) Когато обаче неформалният подход на SOLVIT не постигне успех и продължават да съществуват съмнения по отношение на съвместимостта на административното решение с принципа за взаимно признаване, Комисията следва да има правомощието да проучи въпроса по искане на който и да е от заинтересованите центрове на SOLVIT. След като направи оценка, Комисията следва да даде становище, което се представя на заинтересования икономически оператор и на компетентните органи чрез съответния център на SOLVIT и което следва да се вземе предвид по време на процедурата на SOLVIT. Намесата на Комисията следва да се осъществи в срок от 45 работни дни, който не включва времето, необходимо на Комисията за получаване на допълнителните документи и информация, които счита за необходими. Ако случаят бъде разрешен през този период, от Комисията не следва да се изисква да даде становище. В базата данни на SOLVIT следва да съществува отделен работен процес за тези случаи и те не следва да бъдат включвани в редовната статистика на SOLVIT.
- (40) Становището на Комисията по отношение на административното решение, с което се ограничава или отказва достъпът до пазара, следва да обхваща само съвместимостта на административното решение с принципа за взаимно признаване и с изискванията на настоящия регламент. Това не засяга правомощията на Комисията съгласно член 258 от ДФЕС и задължението на държавите членки да спазват правото на Съюза, когато търсят решение на установени системни проблеми по отношение прилагането на принципа за взаимно признаване.

- (41) За вътрешния пазар на стоки е важно предприятията, и по-специално МСП, да могат да получават надеждна и конкретна информация за действащото законодателство в дадена държава членка. Звената за контакт относно продуктите следва да играят важна роля за улесняване на комуникацията между националните органи и икономическите оператори, като разпространяват информацията относно правилата за конкретни продукти и за прилагането на принципа за взаимно признаване на територията на техните държави членки. Поради това е необходимо да се засили ролята на звената за контакт относно продуктите като основен източник на информация за всички свързани с продуктите правила, включително националните технически правила, обхванати от взаимното признаване.
- (42) С цел да се улесни свободното движение на стоки звената за контакт относно продуктите следва да осигуряват безплатно информация в разумни граници за своите национални технически правила и за прилагането на принципа за взаимно признаване. Звената за контакт относно продуктите следва да бъдат адекватно оборудвани и обезпечени с ресурси. В съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета¹ те следва да предоставят такава информация чрез уебсайт и следва да бъдат обвързани с критериите за качество, определени в посочения регламент. Задачите на звената за контакт относно продуктите, свързани с предоставянето на такава информация, включително екземпляри в електронен вид или онлайн достъп до националните технически правила, следва да се изпълняват, без да се засягат националните правила, уреждащи разпространението на националните технически правила. Освен това от звената за контакт относно продуктите не следва да се изисква да предоставят екземпляри или онлайн достъп до стандарти, които са обект на права върху интелектуалната собственост на органи или организации за стандартизация.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета от 2 октомври 2018 г. за създаване на единна цифрова платформа за предоставяне на достъп до информация, до процедури и до услуги за оказване на помощ и решаване на проблеми и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 1).

- (43) Сътрудничеството между компетентните органи е от съществено значение за гладкото прилагане на принципа за взаимно признаване и за изграждането на култура на взаимно признаване. Поради това звената за контакт относно продуктите и националните компетентни органи следва да си сътрудничат и да обменят информация и опит с цел да се гарантира правилното и последователно прилагане на принципа за взаимно признаване и на настоящия регламент.
- (44) За целите на нотифицирането на административните решения, с които се ограничава или отказва достъпът до пазара, осигуряването на възможност за комуникация между звената за контакт относно продуктите и гарантирането на административно сътрудничество, е необходимо на държавите членки да се предостави достъп до информационна и комуникационна система.
- (45) С цел осигуряване на еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (46) Когато за целите на настоящия регламент е необходимо да се обработват лични данни, обработването им следва да се извършва в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни. Всяко обработване на лични данни съгласно настоящия регламент се осъществява в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹ или Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета².
- (47) За предоставянето на информация относно прилагането на настоящия регламент и неговото отражение върху свободното движение на стоки следва да бъдат установени надеждни и ефикасни механизми за наблюдение. Тези механизми следва да не надхвърлят необходимото за постигането на тези цели.
- (48) С цел повишаване на осведомеността за принципа за взаимно признаване и гарантиране на правилното и последователно прилагане на настоящия регламент, следва да се предвиди финансиране от Съюза за кампании за повишаване на осведомеността, обучения, обмен на длъжностни лица и други свързани дейности, насочени към засилване и укрепване на доверието и сътрудничеството между компетентните органи, звената за контакт относно продуктите и икономическите оператори.

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

- (49) С цел да се преодолее липсата на точни данни относно действието на принципа за взаимно признаване и неговото въздействие върху единния пазар на стоки Съюзът следва да финансира събирането на такива данни.
- (50) През целия цикъл на разходите финансовите интереси на Съюза следва да бъдат защитавани посредством пропорционални мерки, включително посредством предотвратяване, разкриване и разследване на нередности, възстановяване на изгубени, недължимо платени или неправилно използвани средства и, когато е целесъобразно, налагане на административни и финансови санкции.
- (51) Целесъобразно е прилагането на настоящия регламент да бъде отложено с цел да се предостави достатъчно време на компетентните органи и икономическите оператори да се адаптират към изискванията, съдържащи се в него.
- (52) Комисията следва да извърши оценка на настоящия регламент от гледна точка на целите, които той преследва. За оценката на настоящия регламент Комисията следва да използва събраните данни относно функционирането на принципа за взаимно признаване и неговото въздействие върху единния пазар на стоки, както и информацията, налична в информационната и комуникационна система. Комисията следва да може да поиска от държавите членки да представят допълнителна информация, необходима за извършването на оценката. В съответствие с точка 22 от Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹ оценката на настоящия регламент, която следва да се основава на ефикасността, ефективността, важността, съгласуваността и добавената стойност, следва да служи като база за оценки на въздействието на вариантите за по-нататъшни действия.

¹ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (53) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно да гарантира безпроблемното, последователно и правилно прилагане на принципа за взаимно признаване, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя мащаб и последици може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава I

Общи разпоредби

Член 1

Предмет

1. Целта на настоящия регламент е да се укрепи функционирането на вътрешния пазар чрез подобряване на прилагането на принципа за взаимно признаване и чрез отстраняване на необоснованите пречки пред търговията.
2. С настоящия регламент се определят правила и процедури за прилагането от държавите членки на принципа за взаимно признаване — в отделни случаи — по отношение на стоки, предмет на член 34 от ДФЕС, които са законно предлагани на пазара в друга държава членка, като се имат предвид член 36 от ДФЕС и съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
3. В настоящия регламент се предвижда и създаването и поддържането на звена за контакт относно продуктите в държавите членки, както и сътрудничество и обмен на информация в контекста на принципа за взаимно признаване.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за всякакъв тип стоки, включително селскостопански продукти по смисъла на член 38, параграф 1, втора алинея от ДФЕС, и за административни решения, които са приети или предстои да бъдат приети от компетентен орган на държава членка по местоназначение във връзка със стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, когато административното решение отговаря на следните критерии:
 - а) основанието за административното решение е национално техническо правило, приложимо в държавата членка по местоназначение; и
 - б) прекият или косвен ефект от административното решение е ограничаването или отказът на достъп до пазара на държавата членка по местоназначение.

Административните решения включват всяка административна стъпка, която се основава на национално техническо правило и чийто правен ефект е същият или по същество същият като посочения в буква б).

2. За целите на настоящия регламент „национално техническо правило“ означава всяка разпоредба на закон, подзаконов нормативен акт или друга административна разпоредба в държава членка, която има следните характеристики:
- а) обхваща стоки или аспекти на стоките, които не са предмет на хармонизация на равнището на Съюза;
 - б) забранява предоставянето на пазара на държавата членка на стоки или на стоки от даден тип или прави спазването на тази разпоредба задължително *de facto* или *de jure*, когато стоки или стоки от даден тип се предоставят на същия пазар; и
 - в) с нея се извършва поне едно от следните:
 - і) определят се характеристиките, които стоките или стоките от даден тип трябва да имат, като техните нива на качество, експлоатационни характеристики или безопасност, или техните размери, включително изисквания по отношение на тези стоки, касаещи името, под което се продават, терминологията, символите, изпитванията и методите за изпитване, опаковката, маркировката или етикетирането и процедурите за оценяване на съответствието;

ii) с цел защита на потребителите или опазване на околната среда на стоките или на стоките от даден тип се налагат други изисквания, които влияят върху жизнения цикъл на стоките след предоставянето им на пазара на посочената държава членка, като условия за употреба, рециклиране, повторна употреба или извеждане от употреба, когато тези условия могат съществено да повлияят на състава или естеството на тези стоки или на предоставянето им на пазара в посочената държава членка.

3. Параграф 2, буква в), подточка i) от настоящия член обхваща също така производствените методи и процеси, използвани по отношение на селскостопански продукти, както е посочено в член 38, параграф 1, втора алинея от ДФЕС, и по отношение на продукти, предназначени за консумация от хора или животни, както и производствените методи и процеси, отнасящи се до други продукти, когато те имат отражение върху техните характеристики.
4. Процедурата за предварително разрешение сама по себе си не представлява национално техническо правило за целите на настоящия регламент, но решението да бъде отказано предварително разрешение въз основа на национално техническо правило се счита за административно решение, към което се прилага настоящият регламент, ако това решение отговаря на другите изисквания на параграф 1, алинея първа.

5. Настоящият регламент не се прилага за:
- а) решения с правораздавателен характер, постановени от националните съдилища или арбитражни съдилища;
 - б) решения с правораздавателен характер, постановени от правоприлагащи органи в хода на разследването или преследването на престъпление по отношение на терминологията, символите или други съществени позовавания на противоконституционни или престъпни организации или престъпления с расистки, дискриминационен или ксенофобски характер;
6. Членове 5 и 6 не засягат прилагането на следните разпоредби:
- а) член 8, параграф 1, букви б)—е) и член 8, параграф 3 от Директива 2001/95/ЕО;
 - б) член 50, параграф 3, буква а) и член 54 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
 - в) член 90 от Регламент (ЕС) № 1306/2013; и
 - г) член 138 от Регламент (ЕС) 2017/625.
7. Настоящият регламент не засяга задължението съгласно Директива (ЕС) 2015/1535 проектите на национални технически регламенти да се нотифицират на Комисията и на държавите членки преди тяхното приемане.

Член 3
Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „законно предлагани на пазара в друга държава членка“ означава, че стоките или стоки от този тип съответстват на относимите правила, прилагани в тази държава членка, или не са обхванати от такива правила в тази държава членка и се предоставят на крайните ползватели в тази държава членка;
- 2) „предоставяне на пазара“ означава всяка доставка на стоки за дистрибуция, потребление или използване на пазара на територията на държава членка в процеса на търговска дейност, срещу заплащане или безплатно;
- 3) „ограничаване на достъпа до пазара“ означава налагане на условия, които трябва да бъдат изпълнени, преди стоките да могат да бъдат предоставяни на пазара в държавата членка по местоназначение, или условия за оставянето на стоките на посочения пазар, като и в двата случая се изисква промяна на една или няколко характеристики на стоките, както е посочено в член 2, параграф 2, буква в), подточка i), или се изисква извършване на допълнителни изпитвания;

- 4) „отказ на достъп до пазара“ означава което и да е от следните:
- а) забрана за предоставянето на стоките на пазара в държавата членка по местоназначение или за оставането им на посочения пазар; или
 - б) изискване за изтегляне или изземване на стоките от посочения пазар;
- 5) „изтегляне“ означава всяка мярка, целяща да се предотврати предоставянето на пазара на стоки, които са във веригата на доставка;
- 6) „изземване“ означава всяка мярка, целяща връщането на стоки, които вече са били предоставени на крайния ползвател;
- 7) „процедура за предварително разрешение“ означава административна процедура съгласно правото на държава членка, при която от компетентния орган на тази държава членка се изисква, въз основа на заявление от икономически оператор, да даде официално одобрение, преди стоките да могат да се предоставят на пазара на посочената държава членка;

- 8) „производител“ означава:
- а) всяко физическо или юридическо лице, което произвежда стоки или възлага проектирането или производството им, или произвежда стоки, които не са получени в резултат на производствен процес, включително селскостопански продукти, и ги предлага на пазара с името на това лице или търговска марка,
 - б) всяко физическо или юридическо лице, което променя стоки, законно предлагани на пазара в държава членка, по такъв начин, че съответствието с относимите правила, приложими в тази държава членка, би могло да бъде засегнато, или
 - в) всяко друго физическо или юридическо лице, което, като поставя своето име, търговска марка или друг отличителен знак върху стоките или в придружаващите ги документи, се представя за техен производител;
- 9) „упълномощен представител“ означава всяко физическо или юридическо лице, установено в рамките на Съюза, което е упълномощено писмено от производител да действа от негово име във връзка с предоставянето на стоките на въпросния пазар;

- 10) „вносител“ означава всяко физическо или юридическо лице, установено в рамките на Съюза, което предоставя стоките от трета държава за първи път на пазара на Съюза;
- 11) „дистрибутор“ означава всяко физическо или юридическо лице във веригата на доставка, различно от производителя или вносителя, което предоставя стоките на пазара в държава членка;
- 12) „икономически оператор“ означава всяко едно от следните по отношение на стоките: производителят, упълномощеният представител, вносителят или дистрибуторът;
- 13) „краен ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или установено в Съюза, на което стоките са били предоставени или се предоставят било то като на потребител, извън всякаква търговска или стопанска дейност, занаят или професия, или като на професионален краен ползвател в процеса на неговите промишлени или професионални дейности;
- 14) „легитимни съображения от обществен интерес“ означава всяко от съображенията, определени в член 36 от ДФЕС, или други императивни съображения от обществен интерес;

- 15) „орган за оценяване на съответствието“ означава орган за оценяване на съответствието съгласно определението в член 2, точка 13 от Регламент (ЕО) № 765/2008.

Глава II

Процедури относно прилагането на принципа за взаимно признаване в отделни случаи

Член 4

Декларация за взаимно признаване

1. Производителят на стоки или стоки от даден тип, които се предоставят или предстои да се предоставят на пазара в държавата членка по местоназначение, може да изготви доброволна декларация за законно предлагане на пазара на стоки за целите на взаимното признаване (наричана по-долу „декларация за взаимно признаване“), с която да удостовери пред компетентните органи на държавата членка по местоназначение, че стоките или стоки от този тип са законно предлагани на пазара в друга държава членка.

Производителят може да възложи на своя упълномощен представител да изготви декларацията за взаимно признаване от негово име.

Декларацията за взаимно признаване следва структурата, посочена в част I и част II от приложението и съдържа цялата информация, посочена там.

Производителят или неговият упълномощен представител, когато е упълномощен за това, може да попълни в декларацията за взаимно признаване само информацията, посочена в част I от приложението. В такъв случай информацията, посочена в част II от приложението, се попълва от вносителя или от дистрибутора.

Друга възможност е двете части на декларацията за взаимно признаване да бъдат изготвени от вносителя или от дистрибутора, при условие че подписалото я лице може да представи доказателствата, посочени в член 5, параграф 4, буква а).

Декларацията за взаимно признаване се изготвя на един от официалните езици на Съюза. В случаите, когато този език не е езикът, изискван от държавата членка по местоназначение, икономическият оператор превежда декларацията за взаимно признаване на език, изискван от държавата членка по местоназначение.

2. Икономическите оператори, които подписват декларацията за взаимно признаване или част от нея, носят отговорност за съдържанието и точността на информацията, която те предоставят в декларацията за взаимно признаване, включително за точността на информацията, която превеждат. За целите на настоящия параграф икономическите оператори носят отговорност в съответствие с националните закони.

3. Икономическите оператори гарантират, че актуалността на декларацията за взаимно признаване се поддържа постоянно, така че да бъдат отразени евентуалните промени в информацията, предоставена от тях в декларацията за взаимно признаване.
4. Декларацията за взаимно признаване може да бъде предоставена на компетентния орган на държавата членка по местоназначение за целите на оценяването съгласно член 5. Тя може да бъде представена на хартия или чрез електронни средства или до нея може да бъде предоставен достъп онлайн в съответствие с изискванията на държавата членка по местоназначение.
5. Когато икономическите оператори предоставят достъп до декларацията за взаимно признаване онлайн, се прилагат следните условия:
 - а) типът или серията стоки, за които се отнася декларацията за взаимно признаване, могат лесно да бъдат идентифицирани; и
 - б) използваните технически средства позволяват лесна навигация и се контролират с цел да се гарантира наличието на декларацията за взаимно признаване и достъпът до нея.
6. Когато стоките, за които се предоставя декларация за взаимно признаване, са също предмет на законодателен акт на Съюза, изискващ ЕС декларация за съответствие, декларацията за взаимно признаване може да бъде приложена към ЕС декларацията за съответствие.

Член 5

Оценяване на стоки

1. Когато компетентен орган на държавата членка по местоназначение възнамерява да извърши оценяване на стоки, предмет на настоящия регламент, за да установи дали стоките или стоки от този тип са законно предлагани на пазара в друга държава членка и ако това е така, дали легитимните обществени интереси, обхванати от приложимото национално техническо правило на държавата членка по местоназначение, са адекватно защитени предвид характеристиките на въпросните стоки, той незабавно установява контакт със съответния икономически оператор.
2. Когато установи контакт със съответния икономически оператор, компетентният орган на държавата членка по местоназначение го информира за оценяването, като посочва стоките, предмет на това оценяване, и приложимото национално техническо правило или процедура за предварително разрешение. Компетентният орган на държавата членка по местоназначение информира икономическия оператор и за възможността да представи декларация за взаимно признаване в съответствие с член 4 за целите на това оценяване.

3. Икономическият оператор може да предоставя стоките на пазара в държавата членка по местоназначение, докато компетентният орган извършва оценяването по параграф 1 от настоящия член, и може да продължи тази дейност, освен ако икономическият оператор получи административно решение, с което се ограничава или отказва достъпът до пазара за тези стоки. Настоящият параграф не се прилага, когато оценяването се извършва в рамките на процедура за предварително разрешение или когато компетентният орган временно спре предоставянето на пазара на стоките, предмет на оценяването, в съответствие с член 6.
4. Ако на компетентен орган на държавата членка по местоназначение е предоставена декларация за взаимно признаване в съответствие член 4, тогава за целите на оценяването съгласно параграф 1 от настоящия член:
- а) декларацията за взаимно признаване заедно с подкрепящите я доказателства, необходими за проверката на съдържащата се в нея информация, предоставена в отговор на искане на компетентния орган, се приемат от него като достатъчни, за да се докаже, че стоките са законно предлагани на пазара в друга държава членка; и
 - б) компетентният орган не изисква никаква друга информация или документация от никой икономически оператор, за да се докаже, че стоките са законно предлагани на пазара в друга държава членка.

5. Ако на компетентен орган на държавата членка по местоназначение не бъде предоставена декларация за взаимно признаване в съответствие с член 4, тогава за целите на оценяването съгласно параграф 1 от настоящия член компетентният орган има право да поиска от съответните икономически оператори да предоставят документация и информация, необходими за оценяването, относно следното:
- а) характеристиките на въпросните стоки или тип стоки; и
 - б) законното предлагане на пазара на стоките в друга държава членка.
6. На съответния икономически оператор се дава срок най-малко 15 работни дни след искането на компетентния орган на държавата членка по местоназначение, в който да представи документите и информацията по параграф 4, буква а) или по параграф 5, или да представи евентуални аргументи или коментари.
7. За целите на оценяването съгласно параграф 1 от настоящия член, компетентният орган на държавата членка по местоназначение може в съответствие с член 10, параграф 3 да установи контакт с компетентните органи или звената за контакт относно продуктите в държавата членка, в която икономически оператор твърди, че законно е предлагал на пазара стоките си, ако е необходимо компетентният орган да провери дадена информация, предоставена от икономическия оператор.

8. При извършването на оценяването съгласно параграф 1 компетентните органи на държавите членки по местоназначение отчитат надлежно съдържанието на протоколите от изпитвания или на сертификатите, издадени от орган за оценяване на съответствието и предоставени от икономически оператор като част от оценяването. Компетентните органи на държавите членки по местоназначение нямат право да отказват да разгледат протоколи от изпитвания или сертификати, издадени от орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответната област на дейност по оценяване на съответствието съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008, на основания, свързани с компетентността на този орган.
9. Когато при приключване на оценяването съгласно параграф 1 от настоящия член компетентният орган на държавата членка по местоназначение вземе административно решение по отношение на стоките, които е оценил, той съобщава това административно решение незабавно на икономическия оператор, посочен в параграф 1 от настоящия член. Освен това компетентният орган съобщава административното решение на Комисията и другите държави членки не по-късно от 20 работни дни след като е взел решението. За тази цел той използва системата, посочена в член 11.
10. В административното решение, посочено в параграф 9, достатъчно подробно и мотивирано се посочват основанията за него, така че да се подпомогне оценяването на съответствието на административното решение с принципа за взаимно признаване и с изискванията на настоящия регламент.

11. Административното решение, посочено в параграф 9, съдържа по-специално следната информация:
- а) националното техническо правило, на което се основава административното решение;
 - б) легитимните основания от обществен интерес, които оправдават прилагането на националното техническо правило, на което се основава административното решение;
 - в) разгледаните от компетентния орган на държавата членка по местоназначение технически или научни доказателства, включително, където е приложимо, всякакви значими промени в нивото на техническите познания, настъпили след влизането в сила на националното техническо правило;
 - г) резюме на аргументите, изложени от съответния икономически оператор, относими към оценяването съгласно параграф 1, ако такива са били представени;
 - д) доказателствата, сочещи, че административното решение е подходящо с оглед на постигането на преследваната цел и че не надхвърля необходимото с оглед на нейното постигане.
12. В административното решение, посочено в параграф 9 от настоящия член, се указват средствата за правна защита съгласно националното право на държавата членка по местоназначение и сроковете за тях. В него също се посочва и възможността икономическите оператори да използват SOLVIT и процедурата по член 8.
13. Административното решение, посочено в параграф 9, влиза в сила едва след като е съобщено на съответния икономически оператор по този параграф.

Член 6

Временно спиране на достъпа до пазара

1. Докато компетентният орган на държава членка извършва оценяване на стоките съгласно член 5, той може временно да спре предоставянето на тези стоки на пазара в тази държава членка само ако:
 - а) при нормални или разумно предвидими условия на употреба стоките представляват сериозен риск за безопасността или за здравето на хората или за околната среда, включително риск, при който последиците не се проявяват незабавно, което налага бърза намеса от страна на компетентния орган; или
 - б) предоставянето на стоките или на стоки от този тип на пазара на посочената държава членка като цяло е забранено в тази държава членка на основания, свързани с обществения морал или обществената сигурност.

2. Компетентният орган на държавата членка незабавно уведомява съответния икономически оператор, Комисията и другите държави членки за всяко временно спиране съгласно параграф 1 от настоящия член. Нотифицирането на Комисията и на останалите държави членки се извършва чрез системата, посочена в член 11. В случаите, попадащи в параграф 1, буква а) от настоящия член, нотифицирането се придружава от подробна техническа или научна обосновка, показваща защо случаят попада в обхвата на посочената буква.

Член 7

Нотифициране по RAPEX или RASFF

Ако административното решение съгласно член 5 или временното спиране съгласно член 6 е и мярка, която трябва да бъде нотифицирана чрез системата за бърз обмен на информация (RAPEX) в съответствие с Директива 2001/95/ЕО или чрез системата за бързо предупреждение за храни и фуражи (RASFF) в съответствие с Регламент (ЕО) № 178/2002, не е необходима отделна нотификация до Комисията и другите държави членки съгласно настоящия регламент, ако са изпълнени следните условия:

- а) в нотификацията по RAPEX или RASFF е посочено, че нотифицирането на мярката служи и за нотификация по настоящия регламент; и
- б) подкрепящите доказателства, които се изискват за административното решение по член 5 или за временното спиране по член 6, са приложени към нотификацията по RAPEX или RASFF.

Член 8

Процедура за разрешаване на проблеми

1. Когато икономически оператор, засегнат от административно решение, е подал решението до SOLVIT и когато в хода на процедурата на SOLVIT местният център или водещият център се обърне към Комисията с искане за становище с цел да подпомогне разрешаването на случая, местният и водещият център предоставят на Комисията всички необходими документи, свързани със съответното административно решение.
2. След като получи искането по параграф 1, Комисията оценява съвместимостта на административното решение с принципа за взаимно признаване и с изискванията по настоящия регламент.
3. За целите на оценяването по параграф 2 от настоящия член, Комисията разглежда административното решение, нотифицирано в съответствие с член 5, параграф 9, и документите и информацията, предоставени в рамките на процедурата на SOLVIT. Когато са необходими допълнителни документи или информация за целите на оценяването по параграф 2 от настоящия член, Комисията без излишно забавяне отправя искане към съответния център на SOLVIT да влезе във връзка със засегнатия икономически оператор или с компетентните органи, взели административното решение, за да бъдат получени тези документи или информация.

4. В срок от 45 работни дни от датата на получаване на искането, посочено в параграф 1, Комисията завършва своята оценка и издава становище. По целесъобразност в становището на Комисията се посочват евентуални съображения, които следва да бъдат разгледани в рамките на случая по SOLVIT или се отправят препоръки, с които да се подпомогне разрешаването на случая. Срокът от 45 работни дни не включва времето, необходимо на Комисията за получаване на допълнителните документи и информация, посочени в параграф 3.
5. Когато по време на оценяването по параграф 2 Комисията бъде уведомена, че случаят е решен, от нея не се изисква да издава становище.
6. Становището на Комисията се съобщава на засегнатия икономически оператор и на съответните компетентни органи чрез съответния център на SOLVIT. Комисията нотифицира това становище на всички държави членки чрез системата, посочена в член 11. Становището се взема предвид по време на процедурата на SOLVIT, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Глава III

Административно сътрудничество, мониторинг и комуникация

Член 9

Задачи на звената за контакт относно продуктите

1. Държавите членки определят и поддържат звена за контакт относно продуктите на своя територия и гарантират, че техните звена за контакт относно продуктите разполагат с достатъчно правомощия и адекватни ресурси за правилното изпълнение на своите задачи. Държавите членки гарантират, че звената за контакт относно продуктите предоставят своите услуги в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1724.
2. Звената за контакт относно продуктите предоставят онлайн следната информация:
 - а) информация относно принципа за взаимно признаване и прилагането на настоящия регламент на територията на тяхната държава членка, включително информация относно процедурата, определена в член 5;
 - б) данни за пряка връзка с компетентните органи в съответната държава членка, включително данни за органите, отговарящи за надзора върху прилагането на националните технически правила, приложими на територията на тяхната държава членка;

- в) средствата за правна защита на разположение на територията на тяхната държава членка в случай на спор между компетентния орган и икономически оператор, включително процедурата, посочена в член 8.
3. Когато това е необходимо с цел да бъде допълнена информацията, предоставена онлайн съгласно параграф 2, звената за контакт относно продуктите осигуряват — при поискване от икономически оператор или от компетентен орган на друга държава членка — и всякаква друга полезна информация, като екземпляр в електронен вид или онлайн достъп до националните технически правила и националните административни процедури, приложими към конкретни стоки или стоки от конкретен тип на територията, на която е установено звеното за контакт относно продуктите, или информация относно това дали тези стоки или стоки от този тип са обект на предварително разрешение съгласно националното право.
4. Звената за контакт относно продуктите отговарят в рамките на 15 работни дни от получаването на искане съгласно параграф 3.
5. Звената за контакт относно продуктите не събират такси за предоставянето на информацията съгласно параграф 3.

Член 10

Административно сътрудничество

1. Комисията предвижда и гарантира ефективно сътрудничество между компетентните органи и звената за контакт относно продуктите в различните държави членки чрез следните дейности:
 - а) улесняване и координиране на обмена и събирането на информация и добри практики във връзка с прилагането на принципа за взаимно признаване;
 - б) подпомагане на функционирането на звената за контакт относно продуктите и подобряване на трансграничното сътрудничество между тях;
 - в) улесняване и координиране на обмена на длъжностни лица между държавите членки и организиране на общи програми за обучение и повишаване на осведомеността за органите и предприятията.
2. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи и звената за контакт относно продуктите участват в дейностите, посочени в параграф 1.

3. По искане на компетентен орган на държавата членка по местоназначение съгласно член 5, параграф 7 компетентните органи в държавата членка, в която икономическият оператор твърди, че законно е предлагал на пазара стоките си, предоставят на компетентния орган на държавата членка по местоназначение в срок от 15 работни дни всякаква информация за тези стоки, която е от значение за извършване на проверка на данните и документите, представени от икономическия оператор в рамките на оценяването по член 5. Звената за контакт относно продуктите могат да улесняват контактите между съответните компетентни органи в рамките на срока за предоставяне на исканата информация, посочен в член 9, параграф 4.

Член 11

Информационна и комуникационна система

1. За целите на членове 5, 6 и 10 от настоящия регламент се използва информационната и комуникационна система, създадена с член 23 от Регламент (ЕО) № 765/2008, с изключение на случаите, предвидени в член 7 от настоящия регламент.
2. Комисията приема актове за изпълнение, с които определя подробно параметрите и функционални възможности на системата, посочена в параграф 1 от настоящия член, за целите на настоящия регламент. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 15, параграф 2.

Глава IV

Финансиране

Член 12

Финансиране на дейностите в подкрепа на настоящия регламент

1. Съюзът може да финансира следните дейности в подкрепа на настоящия регламент:
 - а) информационни кампании;
 - б) образование и обучение;
 - в) обмен на длъжностни лица и най-добри практики;
 - г) сътрудничество между звената за контакт относно продуктите и компетентните органи и техническа и логистична подкрепа за това сътрудничество;
 - д) събиране на данни, свързани с действието на принципа за взаимно признаване и неговото въздействие върху единния пазар на стоки.

2. Финансовата помощ от Съюза за дейностите в подкрепа на настоящия регламент се предоставя в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета¹, пряко или чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на субектите, посочени в член 62, параграф 1, буква в) от същия регламент.
3. Бюджетните кредити, отпуснати за дейностите, посочени в настоящия регламент, се определят всяка година от бюджетния орган в рамките на действащата финансова рамка.

Член 13

Защита на финансовите интереси на Съюза

1. Комисията предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при изпълнението на действията, финансирани по силата на настоящия регламент, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез прилагането на превантивни мерки срещу измама, корупция и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, а при установяването на нередности, чрез възстановяването на недължимо платените суми и, когато е уместно, чрез ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции.

¹ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

2. Комисията или нейни представители и Сметната палата имат правомощия за извършване на одити по документи и проверки на място на всички бенефициенти на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза по силата на настоящия регламент.
3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) има право да провежда разследвания, включително контрол и проверки на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, определени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹ и Регламент (Евратом, ЕС) № 2185/96 на Съвета², с оглед установяване наличието на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран съгласно настоящия регламент.
4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и с международни организации, договорите, споразуменията и решенията за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащи от прилагането на настоящия регламент, съдържат разпоредби, с които Комисията, Сметната палата и OLAF изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания според съответната си компетентност.

¹ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

² Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Глава V

Оценка и процедура на комитет

Член 14

Оценка

1. До ... [пет години след датата на прилагане на настоящия регламент] и на всеки четири години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент от гледна точка на целите, преследвани с него, и представя доклад за нея на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет.
2. За целите на параграф 1 от настоящия член, Комисията използва информацията, налична в системата, посочена в член 11, и данните, събрани при провеждане на дейностите в съответствие с член 12, параграф 1, буква д). Комисията може също така да поиска от държавите членки да предоставят относима информация за оценката на свободното движение на стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка, и за оценката на ефективността на настоящия регламент, както и за оценката на дейността на звената за контакт относно продуктите.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Посоченият комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Глава VI

Заклучителни разпоредби

Член 16

Отмяна

Регламент (ЕО) № 764/2008 се отменя, считано от ... [една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Позоваването на отменения регламент се счита за позоваване на настоящия регламент.

Член 17

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ... [една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Декларация за взаимно признаване за целите на член 4 от Регламент (ЕС) 2019/...на Европейския парламент и на Съвета¹⁺

Част I

1. Уникален идентификационен код на стоките или на типа стоки: ... [Забележка: въведете идентификационния номер на стоките или друго обозначение за справка, което еднозначно идентифицира стоките или типа стоки]
2. Име и адрес на икономическия оператор: ... [Забележка: въведете името и адреса на лицето, подписало част I на декларацията за взаимно признаване: производителя и, когато е приложимо, неговия упълномощен представител, или вносителя, или дистрибутора]
3. Описание на стоките или на типа стоки, предмет на декларацията за взаимно признаване: ... [Забележка: описанието трябва да бъде достатъчно подробно, така че да дава възможност за идентифициране на стоките с цел проследимост. Където е подходящо, към него може да се приложи снимка.]

¹ Регламент (ЕС) 2019/...на Европейския парламент и на Съвета от ...относно взаимното признаване на стоки, законно предлагани на пазара в друга държава членка и за отмяна на Регламент (ЕО) № 764/2008 (ОВ L...).

⁺ ОВ: моля, въведете в текста номера, а в бележката под линия – номера, датата и данните за публикацията на документа в PE-CONS 70/18 - COD 2017/0354.

4. Декларация и информация относно законосъобразността на предлагането на пазара на стоките или на този тип стоки

4.1. Стоките или типът стоки, описани по-горе, включително техните характеристики, съответстват на следните правила, приложими във ...
[Забележка: посочете държавата членка, в която се твърди, че стоките или този тип стоки са законно предлагани на пазара]: ... [Забележка: въведете заглавието и официалните данни за публикуването поотделно за всяко правило, приложимо в тази държава членка, както и номера на решението за разрешение, в случай че за стоките е била приложена процедура за предварително разрешение],

или

по отношение на стоките или типа стоки, описани по-горе, не се прилагат съответни правила във ... [Забележка: посочете държавата членка, в която се твърди, че стоките или този тип стоки са законно предлагани на пазара].

4.2. Препратка към процедурата за оценяване на съответствието, приложима към стоките или този тип стоки, или препратка към протоколите от изпитванията за всички изпитвания, извършени от орган за оценяване на съответствието, включително наименованието и адреса на този орган (ако е проведена такава процедура или ако са извършени такива изпитвания): ...

5. Всякаква допълнителна информация, за която се счита, че има значение за оценката дали стоките или този тип стоки са законно предлагани на пазара в държавата членка, посочена в точка 4.1: ...
6. За съставянето на тази част на декларацията за взаимно признаване отговорност носи единствено икономическият оператор, посочен в точка 2.

Подписано за и от името на:

(място и дата):

(име, длъжност) (подпис):

Част II

7. Декларация и информация относно предлагането на пазара на стоките или на този тип стоки:
 - 7.1. Стоките или този тип стоки, описани в част I, се предоставят на крайни ползватели на пазара в държавата членка, посочена в точка 4.1.
 - 7.2. Информация относно това, че стоките или този тип стоки се предоставят на крайни ползватели в държавата членка, посочена в точка 4.1, включително информация за датата, на която стоките за първи път са били предоставени на крайни ползватели на пазара в посочената държава членка: ...

8. Всякаква допълнителна информация, за която се счита, че има значение за оценката дали стоките или този тип стоки са законно предлагани на пазара в държавата членка, посочена в точка 4.1: ...
9. За съставянето на тази част на декларацията за взаимно признаване отговорност носи единствено ... [Забележка: въведете името и адреса на лицето, подписало част II на декларацията за взаимно признаване: производителя и, когато е приложимо, неговия упълномощен представител, или вносителя, или дистрибутора].

Подписано за и от името на:

(място и дата):

(име, длъжност) (подпис):
